

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 8:28-29 ²⁸ ... "Až vyvýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že Já jsem a že sám od sebe nečiním nic, ale mluvím tak, jak mě naučil [můj] Otec. ²⁹ A ten, kdo mne poslal, je se mnou; nezanechal mne samotného, protože já stále činím to, co se jemu líbí."

In Christ there was a subjection of the human to the divine. He clothed his divinity with humanity, and placed his own person under obedience to divinity. Satan had tempted Adam and Eve to believe that they should be as gods. Christ requires that humanity shall obey divinity. In his humanity, Christ was obedient to all his Father's commandments. RH November 9, 1897, par. 10

RH – časopis Review and Herald, 9. listopadu 1897, odst. 10 V Kristu došlo k podrobení člověka vůči Bohu. Své božství oblékl do lidství a v poslušnosti sám sebe podřídil Bohu. Satan pokoušel Adama a Evu, aby uvěřili, že mají být jako bohové. Kristus vyžaduje, aby se lidstvo podřídilo Bohu. Ve svém lidství byl Kristus poslušný všech přikázání svého Otce.

Židům 10:7 Hle, tu jsem ... abych vykonal, Bože, tvou vůli.

Never did Christ deviate from loyalty to the principles of God's law. Never did He do anything contrary to the will of His Father. Before angels, men, and demons He could speak words that from any other lips would have been blasphemy: "I do always those things that please Him." John 8:29. Day by day for three years His enemies followed Him, trying to find some stain in His character. Satan, with all his confederacy of evil, sought to overcome Him; but they found nothing in Him by which to gain advantage. Even the devils were forced to confess: "Thou art the Holy One of God." 8T 208.1

8T – Svědectví pro církev, 8. svazek 208.1 Kristus se nikdy neodchýlil od věrnosti zásadám Božího zákona. Nikdy neudělal nic, co by bylo v rozporu s vůlí Jeho Otce. **Jan 8:29** "Já stále činím to, co se jemu líbí." Tato slova, která by z jakýchkoliv jiných úst byla rouháním, mohl vyslovit před anděly, lidmi i démony. Po tři roky Ho den co den pronásledovali Jeho nepřátelé a snažili se najít nějakou vadu na Jeho charakteru. Satan se Ho se všemi svými mocnostmi zla snažil přemoci; nenašli v Něm však nic, čím by mohli získat výhodu. Dokonce i démoni byli nuceni vyznat: "Ty jsi ten Svatý Boží."

Jesus Christ is our example in all things. He began life, passed through its experiences, and ended its record, with a sanctified human will. He was tempted in all points like as we are, and yet because he kept his will surrendered and sanctified, he never bent in the slightest degree toward the doing of evil, or toward manifesting rebellion against God. ST October 29, 1894, par. 7

ST – časopis Znamení doby, 29. října 1894, odst. 7 Ježíš Kristus je nám ve všem příkladem. Zahájil život, prošel jeho zkušenostmi a životní záznam uzavřel s posvěcenou lidskou vůlí. Byl ve všem pokoušen podobně jako my a přesto se nikdy ani v nejmenším nesklonil k vykonání něčeho zlého nebo k projevu vzpoury proti Bohu. To protože svou vůli neustále odevzdával a nechával se posvětit.

Jan 6:38 Neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil svou vůli, ale vůli toho, který mne poslal.

The one absorbing aim of the life of Christ was to do the will of his heavenly Father. He did not become offended with God; for he lived not to please himself. The human will of Christ would not have led him to the wilderness of temptation, to fast, and to be tempted of the devil. It would not have led him to endure humiliation, scorn, reproach, suffering, and death. His human nature shrank from all these things as decidedly as ours shrinks from them. He endured the contradiction of sinners against himself. The contrast between the life and character of Christ and our life and character is painful to contemplate. What did Christ live to do? It was the will of his heavenly Father. Christ left us an example, that we should follow in his steps. Are we doing it? ST October 29, 1894, par. 9

ST – časopis Znamení doby, 29. října 1894, odst. 9 Jediným cílem Kristova života bylo plnit vůli svého nebeského Otce. Tím byl zcela pohlcen. Bůh proti tomu nic neměl; Ježíš totiž nežil pro své potěšení a uspokojení. Kristova lidská vůle by Jej bývala nezavedla na poušť, aby se postil a byl pokoušen ďáblem. Nevedla by Ho k tomu, aby snášel ponížení, pohrdání, potupu, utrpení a smrt. Jeho lidská přirozenost se všech těchto věcí obávala stejně, jako se jich obává ta naše. Snášel vůči sobě protivenství hříšníků. Je bolestné uvažovat nad rozdílem mezi Kristovým životem a charakterem a naším životem a charakterem. Pro co Kristus žil? Aby konal vůli svého nebeského Otce. Kristus nám zanechal příklad, abychom Jej následovali. Následujeme Jej?

Jesus claimed equal rights with God in doing a work equally sacred, and of the same character with that which engaged the Father in heaven.... DA 207.3

DA – Touha věků 207.3 Ježíš si ve svém díle, které bylo stejně svaté a významné jako Otcovo dílo v nebi, činil nárok na stejná práva, jako má Bůh.... (srv. TV 129.2)

My authority, He said, for doing the work of which you accuse Me, is that I am the Son of God, one with Him in nature, in will, and in purpose. In all His works of creation and providence, I co-operate with God. "The Son can do nothing of Himself, but what He seeth the Father do." The priests and rabbis were taking the Son of God to task for the very work He had been sent into the world to do. By their sins they had separated themselves from God, and in their pride were moving independently of Him. They felt sufficient in themselves for all things, and realized no need of a higher wisdom to direct their acts. But the Son of God was surrendered to the Father's will, and dependent upon His power. So utterly was Christ emptied of self that He made no plans for Himself. He accepted God's plans for Him, and day by day the Father unfolded His plans. So should we depend upon God, that our lives may be the simple outworking of His will. DA 208.2

DA – Touha věků 208.2 "To, z čeho mě obviňujete," řekl, "činím proto, že jsem Boží Syn a jsem jedno s Bohem v podstatě, vůli i úmyslech. Spolupracuji s Bohem v každém Jeho činu." **Jan 5,19** "Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce." Kněží a rabíni vytýkali Božímu Synu právě to dílo, které přišel na zem vykonat. Svými hříchy se odloučili od Boha, byli zaslepení pýchou a jednali nezávisle na Bohu. Mysleli si, že si ve všem vystačí. Neuvědomovali si, že potřebují, aby jejich kroky řídila vyšší moudrost. Boží Syn se však odevzdal vůli Otce a byl zcela závislý na Jeho moci. Kristus sám sebe zapřel natolik, že si nedělal žádné plány. Přijal za své Boží záměry, které Mu Otec den za dnem zjevoval. Stejně bychom se měli na Boha spoléhat i my, abychom v našich životech naplnili Jeho vůli. (srv. TV 129.5)

Before He came to earth, the plan lay out before Him, perfect in all its details. But as He walked among men, He was guided, step by step, by the Father's will. He did not hesitate to act at the appointed time. With the same submission He waited until the time had come. DA 147.2

DA – Touha věků 147.2 Dříve než Ježíš přišel na zem, tento plán dokonale a do nejmenších podrobností znal. Jako člověk se však na každém kroku řídil vůlí svého Otce. V určenou chvíli bez váhání udělal, co bylo třeba. Se stejnou poslušností čekal, až přijde Jeho čas. (srv. TV 90.1)

Jan 5:30 “Já sám od sebe nemohu dělat nic. Jak slyším, tak soudím, a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli toho, kdo mne poslal.”

In all things He brought His wishes into strict abeyance to His mission. He glorified His life by making everything in it subordinate to the will of His Father. MH 19.1

MH – Život naplněný pokojem 19.1 Všechna svá přání zcela podřídil svému poslání. Svému životu dodal na vznešenosti tím, že se ve všem podřídil vůli svého Otce. (srv. ZNP 9.5)

Římanům 15:3a *Vždyť i Kristus neměl zalíbení sám v sobě...*

The battle which we have to fight—the greatest battle that was ever fought by man—is the surrender of self to the will of God, the yielding of the heart to the sovereignty of love. MB 141.2

MB – Myšlenky z Hory blahoslavenství 141.2 Musíme zápasit o to, abychom se odevzdali Boží vůli, aby se srdce podřídilo vládě lásky. Je to ta největší bitva, v jaké kdy člověk bojoval. (srv. MON 81.4)

Jesus refused to go outside the path of obedience. DA 125.3

DA – Touha věků 125.3 Ježíš odmítl sejít z cesty poslušnosti. (srv. TV 76.7)

Of His own life the Saviour said: “I have kept My Father's commandments.” “The Father hath not left Me alone; for I do always those things that please Him.” John 15:10; 8:29. As Jesus was in human nature, so God means His followers to be. In His strength we are to live the life of purity and nobility which the Saviour lived. 8T 289.4

8T – Svědectví pro církev, 8. svazek 289.4 O svém životě Spasitel řekl: **Jan 15,10** “...já jsem zachoval přikázání svého Otce...” **Jan 8,29** “...nezanechal mne samotného, protože já stále činím to, co se jemu líbí.” Bůh si přeje, aby byli Jeho následovníci v lidské přirozenosti stejní, jako Ježíš. V Jeho síle máme žít stejně čistým a vznešeným životem, jakým žil Spasitel.

Jesus gained the victory through submission and faith in God. DA 130.4

DA – Touha věků 130.4 Ježíš zvítězil tím, že se podřídil Bohu a spolehl se na Něj. (srv. TV 79.2)

God stands toward His people in the relation of a father, and He has a father's claim to our faithful service. Consider the life of Christ. Standing at the head of humanity, serving His Father, He is an example of what every son should and may be. The obedience that Christ rendered God requires from human beings today. He served His Father with love, in willingness and freedom. "I delight to do Thy will, O My God," He declared; "yea, Thy law is within My heart." Psalm 40:8. Christ counted no sacrifice too great, no toil too hard, in order to accomplish the work which He came to do. At the age of twelve He said, "Wist ye not that I must be about My Father's business?" Luke 2:49. He had heard the call, and had taken up the work. "My meat," He said, "is to do the will of Him that sent Me, and to finish His work." John 4:34. COL 282.3

COL – Kristova podobenství 282.3 Bůh má ke svému lidu vztah jako otec, proto má také právo na naši věrnou službu. Zamysleme se nad životem Ježíše Krista. Ve službě Otci stojí v čele lidstva a svým příkladem ukazuje, jaký může a má být každý syn. Stejnou poslušnost, jakou projevil Pán Ježíš, vyžaduje Bůh od každého člověka i dnes. Kristus sloužil svému Otci s láskou, ochotně a dobrovolně. Prohlásil: **Žalm 40,9** "Oblíbil jsem si dělat to, co je ti milé, můj Bože." Na to, aby splnil své poslání, nebyla pro Pána Ježíše žádná oběť příliš veliká, žádná práce příliš těžká. Když mu bylo dvanáct let, řekl: **Lukáš 2,49** "Nevěděli jste, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" Slyšel volání a chopil se díla. Řekl: **Jan 4,34** "Můj pokrm je, abych činil vůli toho, který mne poslal, a dokonal jeho dílo." (srv. PM 142.4)

The one law of His life was the Father's will. DA 486.2

DA – Touha věků 486.2 Jediným zákonem Jeho života byla Otcova vůle. (srv. TV 311.1)

Jan 5:19 Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám od sebe činit nic než to, co vidí činit Otce. Co činí on, to činí stejně i Syn.